

Sygn. akt III CNP 36/09

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa J.B.

przeciwko J.Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 października 2009 r.,

na skutek skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 lipca 2007 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2007 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda J.B. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 października 2006 r. Od powyższego orzeczenia powód wniósł skargę kasacyjną, a Sąd Najwyższy - postanowieniem z dnia 29 lutego 2008 r. - odmówił przyjęcia jej do rozpoznania.

Następnie wyrok z dnia 12 lipca 2007 r. powód zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 3 k.p.c., od orzeczeń sądu drugiej instancji, od których wniesiono skargę kasacyjną, oraz od orzeczeń Sądu Najwyższego skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, od którego skarżący wniósł uprzednio skutecznie skargę kasacyjną, a Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia jej do rozpoznania, jest niedopuszczalna. Pod pojęciem „skargi kasacyjnej wniesionej skutecznie” należy rozumieć skargę, która nie została odrzucona, to znaczy skargę, którą Sąd Najwyższy poddał co najmniej ocenie w ramach tzw. przedsądu, albo rozpoznał po przyjęciu do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 lipca 2008 r., III CNP 33/08, nie publ.; z dnia 15 czerwca 2007 r., I CNP 27/07, nie publ.; z dnia 23 października 2006 r., V CNP 130/06, niepubl.; z dnia 18 września 2008 r., I CNP 53/08, nie publ.; z dnia 24 lutego 2009 r., II CNP 133/08, nie publ.).

Od zaskarżonego w niniejszej sprawie orzeczenia Sądu Apelacyjnego z dnia 12 lipca 2007 r. skarżący skutecznie wniósł uprzednio skargę kasacyjną, której Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania. Okoliczność ta przesądza o tym, że skarga J.B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest niedopuszczalna.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).